Іловайська трагедія. Повна версія звіту парламентської Слідчої комісії

Читать на русском
Додати як бажане джерело в Google

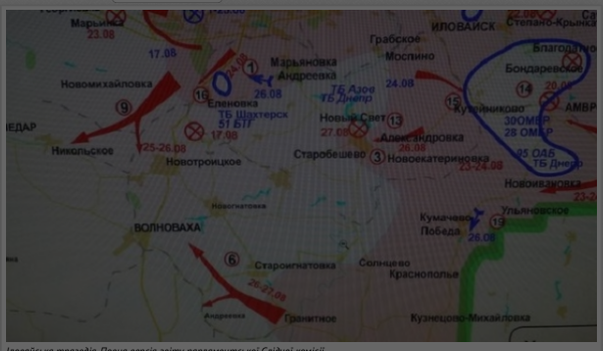

Іловайська трагедія. Повна версія звіту парламентської Слідчої комісії

Іловайський котел увійде в історію як одна з найтрагічніших сторінок війни Росії проти України.

Ряд добровольчих батальйонів потрапили в оточення під містом Іловайськ на Донбасі. Велика кількість бронетехніки та військових із Росії перетнули державний кордон і взяли участь в оточенні українських сил.

Врешті – як повідомила створена в Верховній Раді слідча комісія з розслідування цих подій – загальні втрати протягом усіх епізодів трагедії склали близько тисячі людей. Останні тижні перебування Валерія Гелетея на посаді міністра оборони на його адресу постійно лунала критика щодо поразки та втрат українських військ. В якості «захисту» він давав пояснення, що бійці зіштовхнулись з переважаючими силами бойовиків та регулярних частин російської армії.

От тільки накази, що віддавалися і не віддавалися тоді силовим блоком, в будь-якому разі викликають багато питань. «Главком» ще за кілька днів до того, як були відрізані шляхи для відступу, повідомляв про вторгнення російських військ і наявність російської техніки у східних областях. Чому військові керівники не реагували на ці повідомлення – питання з трагічними наслідками.

Колонна российской техники прорвалась через границу и идет на Луганск

22.07.2014 г. в 09:15

«Главком»

В ночь на 22 июля, около 23:50, в Краснодонском районе Луганской области была замечена колонна военной техники, въезжающая со стороны России.

Прорыв через границу был осуществлен по понтонной переправе в районе Большого Суходола. В колонне двигалось 24 УРАЛа, перевозившие пехоту и боеприпасы. Также — около 20 единиц танков и БТР. Колонна двигалась в направлении Луганска, сообщает Informator.lg.ua.

Напомним, что, по словам заместителя секретаря Совета национальной безопасности и обороны Михаила Коваля, российско-украинская граница на всем ее протяжении, включая самые проблемные участки в Луганской области, находится под полным контролем Вооруженных сил Украины и государственной пограничной службы.

Тимчасова слідча комісія Верховної Ради, створена для з'ясування причин трагедії, на днях представила попередній звіт свого розслідування. ЗМІ облетіли короткі повідомлення про те, що, на думку депутатів, до поразки привели дії міністра оборони Валерія Гелетея, голови Генштабу Віктора Муженка, не введення воєнного стану та кадрові і фінансові проблеми в армії.

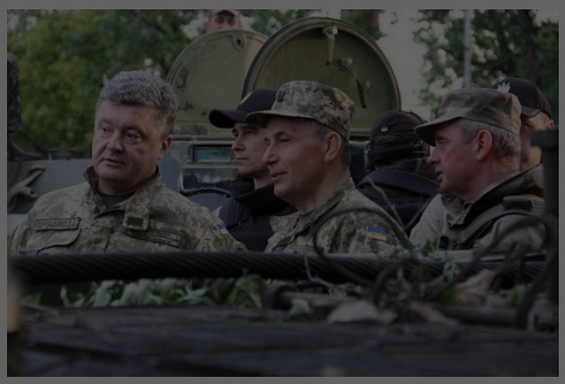

Голова комісії нардеп Андрій Сенченко вже заявив про протидію роботі з боку Міністерства оборони та Генштабу. Навіть через сорок днів після отримання запитів від депутатів, станом на 20 жовтня, обидва відомства не надали інформацію про загиблих, поранених, померлих від ран, зниклих без вісті і полонених. А запрошені на засідання ТСК Гелетей та Муженко говорити відмовлялись, посилаючись на секретність. Також не вдалося заслухати керівника Сектору Д генерал-лейтенанта Литвина П.М. і полковника Ромигайла П.Д. – Генштаб відмовив. Члени комісії звертались до президента Петра Порошенка із проханням зобов'язати зазначених посадових осіб сприяти розслідуванню, але відповіді поки так і не отримали.

Важливі новини

17.08.2026
5 мільйонів доларів за дрони фірмі з фейковим Ozempic: як «Стрим техно» Конотопського уклала угоду з...
#БПЛА #дрони #Схеми

08.08.2026
Друг Василя Малюка, якого НАБУ підозрює у вимаганні 1 мільйона доларів, виявився учасником сходки ро...
#СБУ #Рудьковский #Малюк Василь

ЦЕНЗУРА
ЯК ОБІЙТИ БЛОКУВАННЯ І ЧИТАТИ НАШ САЙТ

Останні новини

По даті | По переглядам | По коментарям

12:25 «Казали, що в підвалі здохну»: ветеран заявив про побиття працівниками ТЦК у Луцьку
12:20 Трамп і Путін «неминуче» зустрінуться на саміті АТЕС у Китаї, — Ушаков
12:15 Зеленський: Росія хоче вийти на виробництво 100 балістичних ракет на місяць
12:09 Розподіл відповідальності: Опитування показало, кого поляки вважають винним у невиконанні обіцянок Навроцького
12:04 У Польщі восьмеро чоловіків побили трьох українців через їхню національність
Підписуйтесь на наш канал в Telegram. Оперативно про головне
11:59 «Хоче всіх переваг штату»: Трамп звинуватив Канаду в несправедливій торгівлі
11:56 Зеленський: Україна намагалася домовитися з Трампом і Маском про Starlink у РФ
11:51 Україна готова до перемир'я в енергетиці та аграрній сфері, — Зеленський
11:45 Зеленський розповів про варіант припинення вогню з буферною зоною під контролем третьої сторони
11:39 «Цунамі для держави»: Зеленський виступив проти виборів під час війни
11:34 «Федорова підштовхують до помилкових рішень»: Зеленський розповів про конфлікт з ексміністром
11:32 «Я не маю до цього стосунку»: Зеленський прокоментував справу Мудрої
11:30 Україна почала полювання на

Висновки ТСК деякі експерти вже визнали більш політичними. Дійсно, звіт є досить критичним. Слід також зважати на те, що він був представлений напередодні виборів, тому не можна виключати, що ще буде використовуватися в боротьбі за виборця.

«Главком» отримав можливість ознайомитися з повною версією документа. Загалом, звіт Слідчої комісії складається більше ніж з 20 сторінок 12 шрифтом. Редакція оприлюднює змістовну частину документа, виділяючи головні моменти.

Події в прикордонному Секторі Д з 23 липня і до його ліквідації о 24.00 24 серпня 2014 року

Оцінюючи ситуацію, яка склалася станом на 23 липня (потрапляння українських бійців в зону ураження артилерії з боку РФ, відрізання противником наших підрозділів від усіх видів постачання, неможливість організувати ефективне інженерне облаштування позицій і так далі) під Іловайськом, члени комісії в своєму звіті зазначають, що треба було терміново приймати рішення і або закрити ізваринський розрив і підвищити щільність наших військ і вогневих засобів в Секторі Д, або кардинально змінити задачу і тактику дій.

Згідно з даними, оприлюдненим в звіті, практично щодня керівництво АТО і Генштабу отримувало донесення від командування Сектору Д про фактичний стан справ. Але відповіддю були лише звинувачення в панікерстві. І війська продовжували нести втрати.

Події в прикордонному Секторі Д з 23 липня і до його ліквідації о 24.00 24 серпня 2014 року

Початкове завдання угрупування Сектору Д полягало в ізоляції району АТО, закритті ділянки державного кордону України з Російською Федерацією протяжністю близько 140 км на ділянці Ізварине - Кумачове з метою недопущення незаконного перетину державного кордону групами російських найманців і недопущення забезпечення таких груп, а також сепаратистів з числа місцевого населення, озброєнням і боєприпасами. Крім того, на угрупування Сектору Д покладалось завдання щодо забезпечення безперешкодного підвезення боєприпасів і матеріально-технічних засобів в напрямку Петровське - Степанівка.

На 23 липня, дату передачі командування Сектору Д від полковника Грищенка А.М. генерал-лейтенанту Литвину П.М., угрупування Сектору Д налічувало близько 4000 осіб особового складу і складалось з великого числа розрізнених підрозділів.

Станом на 23 липня 72 окрема механізована бригада, 79 окрема аеромобільна бригада (без зведеного кулеметно-гранатометного взводу), 2-а батальйонна тактична група 24 окремої механізованої бригади, батальйонно-тактична група 28 окремої механізованої бригади, механізована рота, самохідно-артилерійська батарея 51 окремої механізованої бригади, 2-а і 3-я гаубичні артилерійські батареї 55 окремої артилерійської бригади, які прикривали кордон на ділянці Ізварине - Кумачове, були фактично змучені систематичними обстрілами реактивними системами залпового вогню і артилерійськими системами з території Російської Федерації, і перебували відрізаними від основних сил Сектору Д. Поставка продовольства і боєприпасів в районі зосередження підрозділів була неможлива.

В особливо критичному становищі перебували підрозділи 1-ї і 2-ї батальйонних тактичних груп 72-ї окремої механізованої бригади в районі населеного пункту Червонопартизанськ та підрозділи 2-ї батальйонної тактичної групи 24-ї окремої механізованої бригади в районі населених пунктів Зеленопілля і Довжанське.

Зазначені підрозділи займали оборону у восьми окремих опорних пунктах на вузькій ділянці прикордонної території від Мариянівки Донецької області до Червонопартизанська Луганської області. Доступ в зазначений коридор, обмежений зі сходу - кордоном з Російською Федерацією, а із заходу - стратегічною висотою Саур-Могила та містами Снжне і Торез, що стали базами терористів, наші частини мали тільки з району Амвросіївки.

Крім того, задачу по перекриттю державного кордону в Секторі Д виконувало зведене тактичне угрупування «Кордон» під командуванням генерал-майора Биньовського О.А. в складі підрозділів Державної прикордонної служби України та частин Південного ОТО Національної гвардії України, які перебували в такому ж стані і, починаючи з 13 липня, систематично зазнавали обстрілів з території Російської Федерації з використанням артилерії, мінометів і реактивних систем залпового вогню БМ-21 «Град».

Використовуючи висоту Саур-Могила, противник постійним артилерійським вогнем відрізав наші підрозділи від усіх видів постачання. Найнебезпечнішими були масові артилерійські обстріли з території Росії і прикордонної української території, куди регулярно висувалися російські батареї. Будь-які спроби переміщення підрозділів у цьому районі миттєво накривалися потужним ракетно-артилерійським вогнем і були ускладнені щільним мінуванням не лише комунікацій, а й великих територій.

Організувати ефективне інженерне облаштування позицій наших військ на території, складеної важкими грунтами, без інженерної техніки та великої кількості вибухових речовин виявилося неможливим. Доставити необхідні матеріали і техніку, а головне використовувати її в умовах постійних обстрілів також було неможливо.

2

Всі наведені чинники призвели до пригнобленого морально-психологічного стану особового складу.

Ситуація вимагала негайного їх виведення із зони ураження артилерією з території Російської Федерації.

З моменту втрати нашими військами контролю на ділянці державного кордону в районі населеного пункту Ізварине, виконання завдання, поставленого перед Сектором Д в його первісному вигляді, втратило сенс. У той час, як наші частини, ціною людських життів, утримували лінію кордону під постійним вогнем з території Російської Федерації, на який не можеш відповісти, окупанти через пролом в Ізварине забезпечували посилення та постачання свого угрупування.

Необхідно було терміново приймати рішення і або, істотно посиливши угрупування, закрити ізваринський розрив і підвищити щільність наших військ і вогневих засобів в Секторі Д, або кардинально змінити задачу і тактику дій нашого угрупування в зазначеному секторі.

Практично щодня керівництво АТО і Генерального штабу отримувало донесення від командування Сектору Д про фактичний стан справ, рідні та близькі наших бійців шляхом проведення масових акцій під будівлями Адміністрації Президента України, Міністерства оборони України та Генерального штабу Збройних Сил України намагались звернути увагу політичного і військового керівництва країни на трагічний розвиток подій.

У відповідь від керівництва АТО командування Сектору багаторазово чуло звинувачення в панікерстві, а суспільство намагалися заспокоїти порожніми обіцянками і розповідями про інформаційну війну з боку противника.

Необхідні кардинальні рішення штабом АТО не приймались. Війська продовжували нести втрати.

Весь період існування Сектору Д управління з боку керівника та штабу АТО здійснювалося в ручному режимі. Роль органу управління сектором, покладена на штаб 8-го армійського корпусу, штучно була зведена до постачальницько-диспетчерських функцій. Командування Сектору не приймало участь в розробці операцій, в більшості випадків не знало про їх задум; спроби доповідей про реальну обстановку в секторі викликали агресію, звинувачення в боягузтві і загрози кримінального переслідування з боку керівника АТО генерала Муженка В.М. і начальника штабу АТО генерала Назарова В.М. Взаємодія сусідніх секторів Д і Б практично повністю була відсутня, хоча їх передові командні пункти перебували всього у 5-ти кілометрах один від одного. У певний момент це призвело до небезпечної ситуації, коли в Секторі Д випадково були виявлені тили Сектору Б.

В результаті численних невмотивованих хаотичних команд з боку штабу АТО на переміщення частин і підрозділів з угрупування Сектору Д, а також виходу з під обстрілу на територію Російської Федерації 2-ї батальйонної тактичної групи 72-ї бригади в складі 400 військовослужбовців та самовільного виходу із зони АТО 1-ї батальйонної тактичної групи 72-ї бригади, чисельність угрупування Сектору Д, яка на 23 липня становила близько 4000 військовослужбовців, до раніш 23 серпня скоротилась до 1000 осіб.

Таким же чином, без урахування реальної обстановки і всупереч неодноразовим доповідям командирів із зони бойових дій, 11 серпня керівництвом АТО було прийнято рішення про передислокацію командного пункту 30-ї окремої механізованої бригади в населений пункт Міусинськ і основного командного пункту 8-го армійського корпусу із Старогнатівки в район Кутейникове, тобто в місця, контрольовані терористами.

Усі повідомлення про атаки, зосередження російських танків, удари реактивними системами з території РФ по району основного командного пункту Сектору Д, знищення техніки і т.п. ігнорувалися. Навіть доповідь генерала Литвина в штаб АТО про виявлені колони російської броньованої техніки 23 серпня була розцінена як паніка. «Це все херня. Ми це вже проходили. Тримайтеся!», — лаконічно відповів начальник штабу АТО генерал-лейтенант Назаров. А пропозиції про відведення військ з метою запобігання блокування і оточення так і не були затверджені. Подібну відповідь: «Йдіть на х..! Боягузи!» була надана і на повідомлення полковника Ромигайло від 24 серпня про колону бронетехніки російської армії чисельністю понад 100 одиниць.

3

«іскандери»: ЗСУ знищили російську пускову установку

11:27 **РФ не відмовилася від планів щодо наступу на Чернігівщину та Київщину, — Зеленський**

11:25 Росія створила «тіньовий авіафлот» для перекидання військових сил до Африки

11:20 Дипломатичне вікно для України: Зеленський назвав терміни «коридору можливостей» для закінчення війни

11:14 **«Достатньо, щоб звільнити»: Зеленський прокоментував відставку Мудрої після обшуків НАБУ**

11:08 На кордоні вилучили незадекларовані ліки на 449 тисяч гривень: суд оштрафував чоловіка

11:02 Росіяни атакували FPV-дроном цивільного на велосипеді біля Краматорська

10:55 Росіяни атакували Харківщину: за добу постраждали 16 людей, серед них - дитина

10:49 **Росіяни атакували Чернігівщину дронами: знищено зерносховище, є поранений**

10:44 Росіяни атакували Дніпропетровщину понад 10 разів: поранена 15-річна дитина

Теги новин

COVID-19 агрессия России Атака Війна Война ВСУ Вторжение Дональд Трамп Донбасс ДТП Зеленский ЗСУ Киев Київ коронавирус Коррупция Напад Росії на Україну Нападение России на Украину оккупанты окупанти Порошенко Путин Росія Россия СБУ США Украина Україна ЧП Эпидемия коронавируса

Наші опитування

Чи вірите ви, що Дональд Трамп зможе зупинити війну між Росією та Україною?

- Так, повністю зможе
- Частково зможе, але не відразу
- Ні, не зможе
- Це залежить від дій інших сторін
- Важко відповісти

Голосувати

Показати результати опитування
Показати всі опитування на сайті

Хронологія подальших подій ілюструє рівень і стиль командування військовими діями з боку керівництва штабу АТО.

О 04.00 13 серпня основний командний пункт Сектору Д доповів керівництву штабу АТО про танкову атаку району зосередження батальйонної тактичної групи і командного пункту 30-ї окремої механізованої бригади силами, приблизно, 20 танків Російської Федерації і піхоти противника. Доповідь залишена без уваги і розцінена як паніка.

Відповідно до розпорядження керівника АТО генерал-лейтенанта Муженка В.М. з 06.00 13 серпня розпочато висування оперативної групи основного командного пункту Сектору Д в район населеного пункту Кутейникове. До 18.00 передовий пункт управління сектору був розгорнутий в призначений точці. О 19.40 радіоперехоплення Служби безпеки України засвідчило виявлення терористами пункту управління і запит на його знищення, про що було повідомлено керівником Сектору Д керівникові АТО. Доповідь залишилась без уваги і більш того, було вказано на необхідність переміщення в той же район основного складу командного пункту сектору.

О 04 25 21 серпня по району основного командного пункту Сектору Д було завдано удар реактивними системами «Ураган» з території Російської Федерації. В результаті втрати склали 5 осіб вбитими і 13 пораненими. Другим обстрілом, нанесеним через 1,5-2 години, була знищена вся техніка, яку не вдалось евакуювати через пошкодження під час першого обстрілу. Керівництво Сектору Д неодноразово попереджало командування АТО про ймовірність нанесення удару по командному пункту і недоцільність його переміщення в небезпечні райони. Такі попередження ігнорувались або пропозиції про переміщення у безпечні райони не затверджувались, про що свідчать розпорядження штабу АТО.

Така практика управління військами з боку командування АТО значною мірою зумовила втрати в Секторі Д, які серед військовослужбовців Збройних Сил, Національної гвардії і Прикордонної служби лише за період з 23 липня по 23 серпня поточного року склали вбитими не менше 124 осіб і пораненими не менше 696 осіб.

Крім того, в полоні на території Росії опинились, лише із складу 72-ї бригади - близько 400 і 51-ї бригади - близько 50 військовослужбовців.

Напередодні параду в Києві, 23 серпня від Державної прикордонної служби України надійшла інформація про виявлення на території Сектору Д колон броньованої техніки, яка висувається з території Російської Федерації в напрямку населених пунктів Амвросьевка, Кутейникове.

Доповідь керівника Сектору Д генерала Литвина П.М. в штаб АТО о 14.30 23 серпня про виявлені колони російської броньованої техніки була розцінена як паніка і залишилась без уваги і прийняття рішень.

Реакція начальника штабу АТО генерал-лейтенанта Назарова В.М. на чергову доповідь був лаконічним: «Це все херня. Ми це вже проходили. Тримайтесь!»

Пропозиції про відведення військ з метою запобігання блокування та оточення не затвердили.

О 21.15 23 серпня генерал Литвин П.М. був викликаний на зв'язок з начальником Генерального штабу, який в цей час перебував в кабінеті міністра оборони.

Першим доповідь генерала Литвина П.М. вислухав міністр і без коментарів передав слухавку начальнику Генерального штабу, який у відповідь на доповідь сказав: «При зміні обстановки доповідайте в установленому порядку» і повісив слухавку. Жодних команд не було віддано.

Приблизно о 10.30 24 серпня, під час параду в Києві, офіцери штабу Сектору Д на чолі з полковником Ромигайло П.Д. з передового командного пункту в лісопосадці на трасі Амвросіївка-Кутейникове спостерігали колону бронетехніки російської армії загальною чисельністю понад 100 одиниць, у складі бойових машин десанту, танків,

самохідних артилерійських знарядь, а також великої кількості тентованих КАМАЗів з боєприпасами та особовим складом, які на великій швидкості рухались вглиб території України.

Інформація про колону російської бронетехніки полковником Ромигайло П.Д. була негайно доведена до начальника штабу АТО генерала Назарова В.М. Відповідь: «Идіть на х..! Боягузи! С вас посадку!»

Приблизно о 12.00 вказана інформація в телефонній розмові була доведена начальнику Генерального штабу Муженку В.М.

У відповідь надійшла одна команда «Не сси! Це все херня! Ми все це проходили!».

Ніякі рішення по доповідях прийняті не були.

Пізніше у штабі Сектору Б, при особистій доповіді полковником Ромигайло П.Д. командуючому оперативного командування «Південь» генералу Хомчаку Р.Б. про обстановку в Секторі Д, була отримана традиційна команда: «Не сси!»

В результаті, вже до полудня 24 серпня російські війська силами самохідних артилерійських установок ударили по тилах Сектору Б, розташованих в Секторі Д.

Пізніше, що цікаво, і Гелетей, і Муженко повідомляли, що інформацію про масований перетин кордону регулярними частинами РФ вони отримали лише 25 серпня 2014 року.

При цьому слід звернути увагу на той факт, що міністр оборони Гелетей В.В. і начальник Генерального штабу Муженко В.М. намагаються вводити в оману парламентську комісію і громадську думку, стверджуючи, що інформацію про масований перетин державного кордону регулярними частинами Російської Федерації вони отримали лише 25 серпня 2014 року.

Далі події розвивалися таким чином. О 14.20 23 серпня під час постановки задачі по телефону командир в/ч В0120 (5-й батальйон територіальної оборони «Прикарпаття») заявив, що зняв усі ввірені йому блокпости і рухається з особовим складом частини в напрямку Тельманове, а далі в напрямку населеного пункту Розівка. Про залишення району виконання бойового завдання особовим складом в/ч В0120 було негайно повідомлено начальнику штабу АТО і вжиті необхідні заходи по поверненню особового складу в район виконання бойового завдання.

О 23.00 23 серпня командир в/ч В0120 в письмовій формі відмовився виконувати бойове розпорядження керівника Сектору Д і далі на зв'язок не виходив.

Таким чином, о 14.20 23 серпня керівництву АТО стало відомо про те, що зі складу угрупування Сектору Д вибув 5-й батальйон територіальної оборони «Прикарпаття» і, в підсумку, чисельність угрупування склала не більше 700 осіб.

Не зважаючи на обстановку, що склалась, о 23.00 24 серпня, за погодженням з керівником Сектору Б генералом Хомчаком Р.Б., зі складу Сектору Д в оперативне підпорядкування Сектору Б була переведена батальйонна тактична група 28-ї окремої механізованої бригади.

Таким чином, в зоні бойових дій в розпорядженні керівництва Сектору Д залишилось не більше 300 військовослужбовців, озброєних стрілецькою зброєю, які на 80% складались зі штабу, підрозділів зв'язку, охорони та ремонтників.

Такою чисельністю організувати оборону і протистояти просуванню регулярних військ Російської Федерації у складі чотирьох батальйонних тактичних груп неможливо.

Викладене дозволяє стверджувати, що емоційні оцінки, які звучали в пресі, про ефект доміно, викликаний відходом з позицій батальйону «Прикарпаття», не відповідають дійсності. Чисельність нашого угрупування в Секторі Д на дату початку масованого вторгнення російських військ була така, що колони російської техніки могли просто не помітити наших військових.

Також, не відповідає дійсності твердження командира добровольчого батальйону «Дніпро-1» про втечу керівника Сектору Д генерала Литвина П.М. і його штабу.

Керівництво та штаб Сектору Д виконували наявними силами поставлені завдання аж до ліквідації Сектору Д рішенням штабу АТО з 24.00 24 серпня.

Сумарні втрати Сектору Д і зведеного тактичного угрупування «Кордон» з 23 липня по 24 серпня 2014 року склали:

Убитими - 125 осіб;

Пораненими - 706 осіб;

Померлими внаслідок поранень - не встановлено, відповідь від міністерства оборони не отримана;

Зниклими безвісти - не встановлено, відповідь від міністерства оборони не отримана;

Полоненими - відповідь від міністерства оборони не отримана. Встановлено, що тільки за двома епізодами опинилися в полоні близько 450 військовослужбовців.

Наступ на Іловайськ, оточення міста частинами регулярних військ Російської Федерації і розвиток ситуації в іловайському котлі з 24 серпня і до початку прориву 29 серпня 2014 року

При аналізі цього періоду у комісії теж виникло багато питань до керівників силових відомств. Так, план операції по наступу на Іловайськ розроблявся в перших числах серпня поточного року під керівництвом Командувача оперативного командування «Південь» генерал-лейтенанта Хомчака Р.Б., який є керівником Сектору Б. При плануванні узяття Іловайська керівництво Сектору Б виходило з розвідданих, отриманих зі штабу АТО про те, що в місті знаходиться від 30 до 80 сепаратистів з числа місцевих мешканців, які мають стрілецьке озброєння, і немає організованої оборони. Але в той же час командир 40-го батальйону територіальної оборони «Кривбас» полковник Мотрій та командир розвідпідрозділу Ткачов 8 серпня повідомляли про наявність в Іловайську значної кількості добре озброєних терористів.

Наступ на Іловайськ, оточення міста частинами регулярних військ Російської Федерації і розвиток ситуації в іловайському котлі з 24 серпня і до початку прориву 29 серпня 2014 року

План операції по наступу на м. Іловайськ Донецької області розроблявся в перших числах серпня поточного року під керівництвом Командувача оперативного командування «Південь» генерал-лейтенанта Хомчака Р.Б., який є керівником Сектору Б.

В подальшому штабом АТО було затверджено рішення «Про проведення військової операції по розгрому основних сил незаконних збройних формувань в м. Іловайськ і узяттю його під контроль».

Проведення зазначеної операції було частиною плану штабу АТО по оточенню Донецька через Іловайськ і далі на Зугрес із завданням перерізати трасу Шахтарськ-Донецьк.

При плануванні узяття Іловайська керівництво Сектору Б виходило з розвідданих, отриманих зі штабу АТО про те, що в місті знаходиться від 30 до 80 сепаратистів з числа місцевих мешканців, які мають стрілецьке озброєння, і немає організованої оборони.

Поряд з цим, підлягає додатковій перевірці інформація командира 40-го батальйону територіальної оборони «Кривбас» полковника Мотрія О.В. та командира розвід підрозділу 40-го батальйону Олександра Ткачова, які зазначили, що на зустрічі, яка відбулась 8 серпня в розташуванні 40-го батальйону територіальної оборони «Кривбас» в населеному пункті Старобешеве, до відома керівника Сектору Б генерала Хомчака Р.Б. було доведено інформацію про наявність в Іловайську укріпрайону та значної чисельності добре озброєних терористів.

Завдання по блокуванню Іловайська з чотирьох напрямків мали намір виконати силами 40-го батальйону територіальної оборони «Кривбас». Однак, командир і особовий склад батальйону, озброєного лише стрілецькою зброєю, висловив сумнів у можливості виконання завдання і доцільності оголення тилів, які захищав 40-й батальйон територіальної оборони.

В результаті, за рішенням генерала Хомчака Р.Б. один із чотирьох блокпостів, які оточували Іловайськ, був посилений підрозділом 51-ї механізованої бригади, а три інших були посилені танковим взводом і механізованим взводом на бойовій машині піхоти (БМП). Таким чином, на кожному блокпосту перебувало від 30 до 40 бійців батальйону територіальної оборони, один танк і одна БМП.

Зазначена інформація генерала Хомчака Р.Б. також спростовується свідченнями бійців 40-го батальйону територіальної оборони «Кривбас» і підлягає додатковій перевірці.

Задача по блокуванню Іловайська, поставлена генералом Хомчаком Р.Б., була виконана. При її виконанні в районі населеного пункту Грабське два бійця загинули і троє були поранені.

5 серпня в Дніпропетровській обласній державній адміністрації відбулась зустріч генерала Хомчака Р.Б. з командирами добровольчих батальйонів «Донбас» (в/ч 3027 Національної гвардії) і добровольчими батальйонами особливого призначення Міністерства внутрішніх справ «Дніпро-1», «Азов» і «Шахтарськ», виділених штабом АТО для операції по зачистці Іловайська. На зустрічі, за участю заступника керівника Дніпропетровської ОДА Корбана Г.О., обговорювався план операції.

Питання, на яке Комісія не отримала логічної відповіді - чому у «військовій операції по розгрому основних сил незаконних збройних формувань в м. Іловайськ і узяттю його під контроль» підрозділи Збройних Сил брали участь в блокуванні міста, а розгром основних сил незаконних формувань був доручений добровольчим батальйонам, які покликані виконувати міліцейські функції у другому ешелоні і мають відповідне цим функціям озброєння? Хто конкретно і чому затверджував таке рішення?

7

Належить встановити, чому при плануванні операції з узяття крупного транспортного вузла, що має стратегічне значення, не викликала сумніву інформація про незначні сили противника, чому не була проведена дорозвідка ситуації в місті, і чому не була врахована можливість посилення угрупування терористів з використанням залізниці?

Перша спроба входу в
з замаскованим укріпрайоном
батальйоні «Донбас» склали

Іншою колоною
протитанковими гарматами.

Така організація наступ

Чому, якщо мова йшла
було посилено двома протита

Чому, якщо були сум
Збройних Сил з важким озбр

На ці питання ще нале

Welcome to antikor.info

antikor.info asks for your consent to use your personal data to:

Personalised advertising and content, advertising and content measurement, audience research and services development

Store and/or access information on a device

Learn more

Your personal data will be processed and information from your device (cookies, unique identifiers, and other device data) may be stored by, accessed by and shared with 210 partners, or used specifically by this site. We and our partners may use precise geolocation data. List of partners.

Some vendors may process your personal data on the basis of legitimate interest, which you can object to by managing your options below. Look for a link at the bottom of this page or in the site menu to manage or withdraw consent in privacy and cookie settings.

Do not consent

Consent

Manage options

Депутатів цікавить, чому в військ
розгром основних сил противни
підрозділам ЗС? Та чому при пла
вузла стратегічного значення не
супротивника, і не була проведе

Багато питань викликала і можл

Так, спочатку було узгоджено но
серпня. А через деякий час гене
раніше. Врешті, батальйони «Аз
не прибули. Командири заявили
«Донбас» пішов виконувати зав
дії були такими ж «узгодженими

8

Далі, 16 серпня в селищі Урзуф на базі батальйону «Азов» пройшла спільна нарада за участю генерала Хомчака Р.Б., заступника міністра внутрішніх справ Ярового С.А. і командирів чотирьох батальйонів, на якій було узгоджено новий план операції по заходу в Іловайськ, призначеному на 18 серпня.

Через півтори години після доповіді керівництву АТО, зробленого за підсумками наради генералом Хомчаком Р.Б., останній отримав завдання штабу АТО почати наступ 17 серпня, тобто на добу раніше.

Те, що відбулося далі підтверджує тезу про те, що управляти військовими діями в режимі АТО неможливо.

Так, о 05.00 17 серпня на точку збору прибули генерал Яровий С.А. і батальйон «Донбас», який відразу приступив до виконання завдання. Із запізненням на кілька годин прибув батальйон «Дніпро-1». Не прибули батальйони «Азов» і «Шахтарськ», командири яких заявили, що ніякі нові уточнення їх не цікавлять і вони будуть на місці в понеділок (18 серпня). Батальйон «Донбас» за підтримки 6 БМП роти капітана Кошуби пішов виконувати завдання, не маючи запланованої підтримки з трьох боків.

Після цього, пішов батальйон «Дніпро-1», але не спільно з «Донбасом», як планувалося раніше, а по маршруту, наміченому для відсутніх батальйонів «Азов» і «Шахтарськ».

На думку курівника Сектору Б генерала Хомчака Р.Б. цілком взяти Іловайськ можна було за 2-3 дні, за умови, що всі сили, які були заплановані для участі в операції, прибули б своєчасно і стали до виконання поставленої задачі.

На наступний день в зону Іловайська замість батальйону «Шахтарськ» прибули лише його представники. Командир батальйону «Шахтарськ» Андрій Філоненко на засіданні Слідчої комісії показав, що дозвіл на вихід з операції батальйони «Шахтарськ» і «Азов» отримали від радника міністра внутрішніх справ Антона Геращенка і начальника Департаменту організації діяльності підрозділів міліції особливого призначення Чалавана В.А. Комісія перевіряє зазначену інформацію та повноваження названих чиновників, але відповіді від МВС поки не отримані.

Наведена інформація ставить під сумнів твердження міністерства внутрішніх справ про передачу добровольчих батальйонів в розпорядження штабу АТО.

Далі, батальйон «Азов», який прибув в зону Іловайська на добу пізніше, до виконання завдання приступив лише 19 серпня і незабаром вийшов з бою остаточно.

Батальйон «Дніпро-1» після деяких коливань спільно з батальйоном «Донбас» зачистив південну Іловайська, однак на другу половину міста сил не вистачало.

Тоді, на підтримку в Іловайськ прибули батальйони МВС «Миротворець», «Івано-Франківськ», «Херсон» та рота «Світязь», озброєні стрілецькою зброєю, а не підрозділи Збройних Сил.

В цей же час, 20 серпня Інформаційно-аналітичний центр РНБОУ переможно рапортував про повний контроль українських силовиків над Іловайськом.

За заявою генерала Хомчака, 24 серпня він з неофіційних джерел отримав інформацію про перетин державного кордону декількома колонами російської бронетехніки чисельністю по 80-100 одиниць. Та штаб АТО інформацію не підтвердив. Така інформація зі штабу була доведена керівнику Сектору Б генерал-лейтенанту Хомчаку Р.Б. після того, як 23 серпня прикордонна служба України і генерал Литвин П.М. проінформували керівництво АТО про виявлення в Секторі Д колон російської броньованої техніки, а 24 серпня начальник штабу Сектору Д полковник Ромигайло П.Д. доповів начальнику штабу АТО генералу Назарову В.М. про перетин о 10.30 колоною російської бронетехніки чисельністю більше 100 одиниць державного кордону України. До полудня 24 серпня, російські війська силами самохідних артилерійських установок ударили по тилах Сектору Б, розташованих в Секторі Д, а до вечора 24 серпня підрозділи 51-ї бригади вже взяли в полон перших 10 російських десантників з 331 полку повітрянодесантних військ Росії, переданих потім в штаб АТО.

Після цього і до початку прориву з котла 29 серпня обстріли іловайського угрупування не припинялися. В період з 25 по 27 серпня генерал Хомчак. неодноразово запитував у штабу АТО рішення. Необхідно було або істотно посилювати угрупування, розривати кільце оточення і остаточно брати Іловайськ, або терміново виходити з котла. Всі ці дні керівництво іловайського угрупування отримувало тільки один наказ – «Триматися і чекати підмоги!».

За заявою генерала Хомчака Р.Б., 24 серпня він з неофіційних джерел (можливо від начальника штабу Сектору Д полковника Ромигайла П.Д.- джерело уточнюється) отримав інформацію про перетин державного кордону декількома колонами російської бронетехніки чисельністю по 80-100 одиниць.

Штаб АТО цю інформацію не підтвердив, повідомивши, що є неперевірені відомості про окремі групи російських БМП або танків чисельністю по 3-5 одиниць.

Така інформація зі штабу АТО була доведена керівнику Сектору Б генерал-лейтенанту Хомчаку Р.Б. після того, як 23 серпня прикордонна служба України і генерал Литвин П.М. проінформували керівництво АТО про виявлення в Секторі Д колон російської броньованої техніки, а 24 серпня начальник штабу Сектору Д полковник Ромигайло П.Д. доповів начальнику штабу АТО генералу Назарову В.М. про перетин о 10.30 колоною російської бронетехніки чисельністю більше 100 одиниць державного кордону України. Та ж інформація о 12.00 була доведена до відома міністра оборони і начальника Генерального штабу.

До полудня 24 серпня, російські війська силами самохідних артилерійських установок ударили по тилах Сектору Б, розташованих в Секторі Д, а до вечора 24 серпня підрозділи 51-ї бригади вже взяли в полон перших 10 російських десантників з 331 полку повітрянодесантних військ Росії, переданих потім в штаб АТО.

Після цього і до початку прориву з котла 29 серпня обстріли іловайського угрупування не припинялися.

Із зони Іловайська протягом 24 і 25 серпня через Старобешеве і 27 серпня в напрямку Волновахи вдавалося вивозити поранених.

Така ситуація нещільного оточення, яке дозволяло вивести угрупування з котла, зберігалась, як мінімум, до ранку 27 серпня.

В період з 25 по 27 серпня генерал Хомчак Р.Б. неодноразово запитував у штабу АТО рішення. Необхідно було або ктотно посилювати угрупування, розривати кільце оточення і остаточно брати Іловайськ, або терміново виходити з котла.

Всі ці дні керівництво іловайського угрупування отримувало тільки один наказ – «Триматися і чекати підмоги!». Так було втрачено час.

Сумарні втрати Сектору Б в зоні Іловайська з початку наступу на місто 10 серпня 2014 року і до початку прориву з котла ранком 29 серпня 2014 року склали:

Убитими - не встановлено (відповідь від міністерства оборони і Генерального штабу не отримано, дані по МВС та Національній гвардії враховані в чисельності втрат при прориві з Іловайська);

Пораненими - не встановлено (відповідь від міністерства оборони і Генерального штабу не отримано, дані по МВС та Національній гвардії враховані в чисельності втрат при прориві з Іловайська);

Померлими внаслідок поранень - не встановлено (відповідь від міністерства оборони і Генерального штабу не отримано, дані по МВС та Національній гвардії враховані в чисельності втрат при прориві з Іловайська);

Зниклими безвісти - не встановлено (відповідь від міністерства оборони і Генерального штабу не отримано, дані по МВС та Національній гвардії враховані в чисельності втрат при прориві з Іловайська);

Полоненими - не встановлено (відповідь від міністерства оборони і Генерального штабу не отримано, дані по МВС та Національній гвардії враховані в чисельності втрат при прориві з Іловайська).

Спроби деблокування Іловайська силами АТО

Епізод із деблокуванням угрупування українських військ вважається найменш дослідженим.

Члени комісії впевнені, що в штабі АТО не могли не знати про критичну ситуацію із забезпеченням оточеного іловайського угрупування. Бійці вимагали направити в Іловайськ підмогу. Представники Адміністрації президента та Генштабу переконували родичів солдат, що допомога йде. Але її не було. А командирам там до вечора 28 серпня навіть не давали команди на вихід.

Спроби деблокування Іловайська силами АТО

Одними із найбільш недосліджених епізодів іловайської трагедії залишаються події, пов'язані з намаганням деблокування угрупування українських військ.

Міністерство оборони України і Генеральний штаб не відповіли по суті на питання Слідчої комісії, що стосуються цієї операції і, під надуманими приводами, відмовилися забезпечити явку на засідання комісії начальника штабу АТО генерал-майора Назарова В.М., а також командирів частин і підрозділів, які брали участь в операції з деблокування Іловайська, і залишилися в живих.

У штабі АТО не могли не знати про критичну ситуацію із забезпеченням оточеного іловайського угрупування. Закінчилися 82-мм міни до мінометів, які були на озброєнні батальйонів, практично скінчились патрони, вода і продовольство. Кільце оточення ущільнювалось на очах.

Бійці і командири через рідних і близьких намагалися достукатися до політичного і військового керівництва країни і вимагали направити в Іловайськ підмогу. Під Адміністрацією Президента і Генеральним штабом відбулись багатолюдні пікети з вимога терміново прийняти необхідні рішення.

Представники Адміністрації Президента і Генштабу на цих мітингах 28 серпня переконували солдатських матерів і дружин, що допомога йде.

А до цього часу 25-26 серпня в районі Старобешеве-Кутейникове вже були розбиті сили 4-ї роти 2-го батальйону 51-ї окремої механізованої бригади.

Командирам іловайського угрупування до вечора 28 серпня не давали команду на вихід, переконуючи, що допомога йде.

А до цього часу 27 серпня під Старобешеве вже догорала колона зведеної ротної тактичної групи 92-ї Чугуївської бригади.

Очевидно, що рішення щодо долі іловайського угрупування мало прийматися з урахуванням багатьох факторів, в тому числі фактичної наявності у штабу АТО резервів, а також їх реального стану. Однак, в будь-якому випадку, таке рішення мало ухвалюватися своєчасно і бути адекватним реальній обстановці.

До початку оточення Іловайська військами Російської Федерації первісний задум штабу АТО про оточення Донецька та перекриття траси Шахтарськ-Донецьк втратив сенс.

В умовах, коли для повного взяття міста нашими військами не вистачило сил, утримувати частково зайняте місто в умовах масованого вторгнення російських військ і неможливості забезпечення нашого угрупування, також не мало сенсу.

У такій ситуації нежиття керівництвом АТО своєчасного вирішення про виведення військ з оточення виглядає злочинним.

Не менш злочинною виглядає спроба деблокування іловайського угрупування спочатку силами 4-ї роти 2-го батальйону 51-ї механізованої бригади, а потім силами однієї зведеної ротної тактичної групи 92-ї Чугуївської бригади, яка після дводенного 160 кілометрового маршу своїм ходом, 27 серпня була практично повністю знищена переважаючими силами російських військ під Старобешеве.

Нашим воїнам протистояли, як мінімум, дві зведені батальйонні тактичні групи у складі підрозділу 331 костромського полку повітрянодесантних військ, 98 іванівської дивізії повітрянодесантних військ, 19 окремої мотострілкової бригади (г.Владікавказ), 8 окремої мотострілкової бригади (населений пункт Борзой), 31 ульяновської і 56 камишинської окремих десантно-штурмових бригад збройних сил Російської Федерації, і не менше 500 бойовиків незаконних збройних формувань.

На питання про втрати в цих операціях ні міністерство оборони, ні начальник Генерального штабу ніяких відповідей не дали.

Подальші дії керівництва АТО щодо операції з деблокування іловайського угрупування, що передбачали проведення такої операції 1-2 вересня, носили швидше відволікаючий характер і нагадували димову завісу, поставлену з метою виходу із зони відповідальності міністра оборони Гелетея В.В., начальника Генерального штабу Муженка В.М. і начальника штабу АТО Назарова В.М.

Генеральна прокуратура України, у відповідь на звернення Слідчої комісії 23 вересня повідомила, що 4 вересня 2014 року розпочато досудове розслідування кримінального провадження №42014000000000900, в рамках якого відпрацьовуються і розглядаються такі напрямки:

- відповідність статутним вимогам Збройних Сил України організації командуванням штабу АТО військової операції «По розгрому основних сил незаконних збройних формувань у м. Іловайську і взяття його під контроль» та її виконання командуванням Сектору Б;

- відповідність статутним вимогам Збройних Сил України рішення командування Сектору Б про відвід підрозділів ЗСУ та добровольчих батальйонів «Донбас», «Дніпро», «Азов», «Світязь», «Миротворець» та інших з місця дислокації Сектору Б;

- відповідність статутним вимогам Збройних Сил України організації командуванням штабу АТО та Сектору Д «ізоляції кризового району Сектору Д, недопущення вторгнення незаконних збройних формувань і диверсійно-розвідувальних груп з території Російської Федерації на територію України» та відводу підрозділів ЗСУ з місця дислокації Сектору Д.

Таким чином, в рамках досудового розслідування, що проводиться слідчим відділом слідчого управління Головної військової прокуратури, не вивчається питання відповідності статутним вимогам Збройних Сил України організації командуванням штабу АТО військової операції з деблокування іловайського угрупування Сектору Б.

У зв'язку з викладеним, Комісія своїм листом на ім'я Генерального прокурора України звернула увагу прокуратури на необхідність вивчення цього епізоду іловайських подій, пов'язаного з великими втратами.

Розслідування зазначеного епізоду силами Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України буде продовжено.

Сумарні втрати частин і підрозділів 92 окремої механізованої та 51 окремої механізованої бригади при спробах деблокування іловайського угрупування Сектору Д з 25 по 27 серпня 2014 склали:

Убитими - не встановлено (відповідь від міністерства оборони і Генерального штабу не отримано). За оцінками безпосередніх учасників подій зі складу зведеної роти 92 окремої механізованої бригади в живих залишилося 37 осіб. Зазначена інформація підлягає додатковій перевірці.

Пораненими - не встановлено (відповідь від міністерства оборони і Генерального штабу не отримано),

Померлими внаслідок поранень - не встановлено (відповідь від міністерства оборони і Генерального штабу не отримано).

Зниклими безвісти - не встановлено (відповідь від міністерства оборони і Генерального штабу не отримано).

Полоненими - не встановлено (відповідь від міністерства оборони і Генерального штабу не отримано).

Переговори про вихід з Іловайська

Проведення переговорів про вихід військових з іловайського котла було можливо на декількох рівнях, але проводилися вони неналежним чином.

Так, якщо переговори на рівні безпосередніх учасників бойових дій проводилися, хоч і не були ефективними, члени Слідчої комісії стверджують, що міністр оборони не діяв належним чином і не намагався досягти жодних домовленостей. Також встановлено, що на ранок 29 серпня – тобто на момент початку прориву з оточення нашого угрупування – не було контакту і між Муженко та його російським колегою Герасимовим.

Переговори на політичному рівні також дали «збій». Під час зустрічі президентів України та Росії в Мінську, що відбулася 26 серпня, Іловайськ вже знаходився в оточенні. До цієї дати у нас в полоні вже перебували 10 російських десантників з 331 полку повітрянодесантних військ Російської Федерації. Після мінської зустрічі, ввечері 27 серпня по неофіційних каналах Адміністрацією Президента було отримано запит на обмін полонених російських десантників. Вказаний запит підтверджувався аж до полудня суботи 30 серпня. Однак, до початку прориву вранці 29 серпня рішення українською стороною прийнято не було. Хоча пізніше полонені десантники були передані російській стороні.

12

Переговори про вихід з Іловайська

Проведення переговорів про вихід наших військових з іловайського котла було можливо на декількох рівнях.

Перший - переговори на рівні безпосередніх учасників бойових дій.

Зазначені переговори за дорученням керівника Сектору Д генерала Хомчака Р.Б. вів начальник розвідки оперативного управління командування «Південь» полковник Штурко О.С.

При цьому, російська сторона не знала від чийого імені ведуться переговори і, по всій видимості, припускала, що мова йде про можливий вихід одного з підрозділів.

Домовленості на рівні командирів середньої ланки були досягнуті, однак вразливість подібних переговорів полягала в тому, що російське угрупування, що оточувало Іловайськ, складалось з великого числа частин і підрозділів різної підпорядкованості і, що головне, на більш високих рівнях командування могло без попередження скасувати будь-які домовленості.

Другий - переговори на рівні міністерства оборони і Генерального штабу.

Достовірно відомо, що міністр оборони ніякі переговори на цю тему не вів.

Також достовірно встановлено, що на ранок 29 серпня, тобто на момент початку прориву з оточення нашого угрупування, контакту між начальником Генерального штабу Збройних Сил України генерал-полковником Муженком В.М. і начальником Генерального штабу Збройних Сил Російської Федерації генералом армії Герасимовим В.В. не було. Останній перебував з візитом в Китаї. Спілкування на більш низькому рівні в Генштабі Російської Федерації не могло забезпечити вирішення проблеми, що і підтверджується наявною інформацією.

Таким чином, інформація начальника Генерального штабу Збройних Сил України Муженка В.М., доведена до генерала Хомчака Р.Б. 28 серпня, про те, що розпочато переговори з російською армією і керівництвом, не відповідала дійсності і лише вводила останнього в оману.

Третій - переговори на політичному рівні. Під час зустрічі президентів України та Росії в Мінську, що відбулася 26 серпня, Іловайськ вже знаходився в оточенні.

До цієї дати у нас в полоні вже перебували 10 російських десантників з 331 полку повітрянодесантних військ Російської Федерації.

На той момент часу звільнення перших в історії військового протистояння на Донбасі полонених російських військовослужбовців, які мають офіційний статус, було для російського політичного керівництва питанням №1, і явно могло стати еквівалентом відкриття гарантованого коридору для виведення наших військ з оточення.

Після мінської зустрічі, ввечері 27 серпня по неофіційних каналах Адміністрацією Президента України було отримано запит на обмін полонених російських десантників. Вказаний запит підтверджувався аж до полудня суботи 30 серпня.

Однак, до початку прориву вранці 29 серпня рішення українською стороною прийнято не було.

Пізніше полонені десантники були передані російській стороні.

Прорив сил АТО з Іловайська

Рішення про прорив з іловайського котла було прийнято керівником Сектору Б після консультацій з командирами батальйонів у другій половині дня 28 серпня. Але слідча комісія ще збирається уточнити, які заходи з підтримки колон, що виходили з оточення, були вжиті штабом АТО і наскільки вони були ефективні.

13

Прорив сил АТО з Іловайська

Рішення про прорив з іловайського котла було прийнято керівником Сектору Б після консультацій з командирами батальйонів у другій половині дня 28 серпня.

Подальше перебування в оточенні в умовах гострого дефіциту води та продуктів харчування, а головне - без боєприпасів, було не можливим.

Пропозиції російських військових, які надходили через начальника розвідки оперативного управління командування «Південь» полковника Штурко О.С. про вихід без техніки і зброї були відкинуті усіма командирами.

В результаті була досягнута домовленість про вихід двома колонами за двома маршрутами о 06.00 29 серпня зі зброєю і технікою в супровід БТРів з російськими десантниками, яким на виході з кільця повинні бути передані троє полонених військовослужбовців Російської Федерації, один з яких був поранений.

Напередодні, 28 серпня, начальник Генерального штабу Муженко В.М. повідомив генералу Хомчаку Р.Б., що з російською стороною досягнуто домовленість про вивезення поранених і загиблих.

По двох узгоджених маршрутах виходу приблизно о 19.00 28 серпня були відправлені машини з пораненими, обладнані білими прапорами з червоним хрестом.

Буквально через п'ятсот метрів після виходу машин із Агрономічного і Многопілля вони були обстріляні, і були змушені повернутися.

Після такого розвитку подій генералом Хомчаком Р.Б. було встановлено два сигнали на вихід «Буран-555» для виходу без бою і «Буран-555 з боєм».

Були сформовані дві колони, на чолі кожної з яких було по 2-3 одиниці бронетехніки, а середині і в кінці кожної колони також був танк і БМП.

У складі однієї колони на легкових машинах по асфальтованій дорозі рухався батальйон «Донбас», а в складі другої - на вантажівках і мікроавтобусах підвищеної прохідності - батальйон «Дніпро-1».

Першим етапом здійснювався вихід наших сил з Іловайська на рубіж Многопілля-Агрономічне в 6 кілометрах від міста.

Збір колон був організований таким чином, щоб до точки початку маршруту всі підрозділи вийшли одночасно. Перший етап операції пройшов без втрат.

Далі належало пройти через кільце російських військ.

О 05.45 29 серпня в район Многопілля на одному БТР-Д та санітарній машині прибули російські десантники, які заявили, що умови змінюються.

Вихід буде без зброї і техніки однією колоною за вказаним ними маршрутом, який, як з'ясувалось пізніше, проходив по їх засідках.

Після збору нашого угрупування колоною у вихідних точках для початку руху, російська сторона почала тягнути час.

Приблизно в 08.00, з урахуванням обстановки, генерал Хомчак Р.Б. дав команду «Буран-555 з богом» та колони рушили по двох спочатку наявчних маршрутах. У складі кожної з колон знаходилось по одному полоненому російському військовослужбовцю. Третій полонений поранений російських військовослужбовець перебував в санітарній машині разом з нашими пораненими.

За інформацію, що надійшла від командира розвідувального підрозділу 40-го батальйону територіальної оборони, рух колон було розпочато за командою «Буран-555». Зазначена інформація підлягає додатковій перевірці.

Також інформація, отримана від командира батальйону «Дніпро-1» Берези Ю.М. про 23 полонених російських військовослужбовців, які перебували в колоні батальйону «Дніпро-1» уточнюється.

Після початку руху, першу лінію російських військ, що складалась з піхоти, колони подолали без бою.

14

На другій лінії в районі села Чабани, неподалік від Старобешеве почався розстріл наших колон російськими військами з усіх видів зброї. Наші війська героїчно прийняли бій і підбили кілька танків і БМП противника. Далі, по мірі виходу з ладу автомобільної техніки, наше угрупування розсіювалось і малими групами проривалась з оточення.

Слідчій комісії належить уточнити, які заходи по підтримці колон, що виходили з оточення, були вжиті штабом АТО і наскільки вони були ефективні.

Загальна чисельність особового складу в двох наших колонах становила за різними оцінками від 970 до1100 осіб.

До теперішнього часу ні міністерство оборони, ні Генеральний штаб не відповіли на питання Слідчої комісії, що стосуються втрат Збройних Сил України при прориві нашого угрупування з іловайського котла, спрямовані в їх адреси ще 10 вересня 2014 року.

За непрямими оцінками, сумарні втрати при прориві з оточення перевищили 300 осіб убитими.

Втрати лише підрозділів МВС та Національної гвардії в зоні Іловайська з 24 серпня станом на 20 вересня 2014 склали:

Убитими - 31 особа;

Пораненими - 170 осіб;

Померлими внаслідок поранень - не встановлено (відповіді не отримано);

Зниклими безвісти - 65 осіб;

Полоненими - 98 осіб.

Висновки ТСК:

1. В основі причин, які привели до Іловайської трагедії, полягають фундаментальні проблеми в організації оборони країни.

2. Невведення військового стану призвело до дезорганізації управління військовими діями, що значною мірою зумовило іловайські події.

3. Помилкові кадрові рішення істотно ускладнили обстановку, а неадекватні дії міністра оборони Гелетея В.В. і начальника Генерального штабу — Головнокомандувача Збройними Силами України Муженка В.М. призвели до іловайської трагедії.

На думку членів комісії, трагічному розвитку подій реально могла перешкодити своєчасна реакція цих людей на інформацію про вторгнення російських військ, що надходила з 23 серпня.

4. Іловайська трагедія мала не лише важкі військові, але й не менш тяжкі політичні наслідки для країни.

Результатом помилок, які були допущені військовим керівництвом країни, стали сотні людських життів і покалічених доль. Стала падати довіра народу до керівництва країни й армії. Ці настрої стали фоном зустрічі президентів України і Росії, що відбулася 26 серпня 2014 в Мінську і, в значній мірі, визначили підписання 5 вересня 2014 року мінських угод, які неоднозначно сприймаються як мешканцями Донбасу, так і мешканцями всієї України, а також прийняття не менш спірних законів «про Донбас» 16 вересня.

Источник: Главком

http://hvylya.net

Теги: Иловайск

Юлія Більченко
ВИПУСКОВИЙ РЕДАКТОР

24 жовтня 2014 г., 14:59 Переглядів: 8534 Коментарі: 0

Роздрукувати Надіслати товаришу

Коментарі:

comments powered by Disqus

2013-2026 © АНТИКОР — національний антикорупційний портал

Реклама на сайті • Наші партнери

Політика конфіденційності

Використання матеріалів сайту дозволено лише за наявності активного гіперпосилання на джерело. Усі права на тексти, зображення, фотографії та відеоматеріали належать їх авторам.

Facebook
Twitter
YouTube
RSS-підписка
Email-розсилка
Мобільна версія

0.043738